

KONSPEKT

STRONA POSTĘPOWANIA PODATKOWEGO

INTERPRETACJE PRAWA PODATKOWEGO

STRONA POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

INTERS PRAWNY

Pojęcie interesu prawnego nie zostało ustawowo zdefiniowane. Jest to interes oparty na prawie lub chroniony przez prawo, oparty na konkretnej normie prawnej. Źródłem interesu prawnego są normy prawa administracyjnego materialnego. Może to być również norma procesowa np. gdy wskazuje prawo do weryfikacji w trybie postępowania administracyjnego rozstrzygnięć przesądzających o istnieniu bądź nieistnieniu interesu materialnoprawnego. Obok interesu prawnego mowa jest o obowiązku prawnym. W odróżnieniu od interesu prawnego źródłem obowiązku może być wyłączenie prawo materialne.

Interes prawny można opisać za pomocą następujących cech:

- a. Ma on charakter osobisty, własny i indywidualny.
- b. Może on przysługiwać nie tylko indywidualnym osobom nie kiedy przysługuje on również zrzeczeniom osób fizycznych i prawnych,
- c. Jest to interes konkretny tzn. ściśle związany z daną sytuacją faktyczną określonego podmiotu,
- d. Nie może być to tylko i wyłącznie interesem hipotetycznym,
- e. Musi być aktualny,
- f. Oparty na wyodrębnionej i ustalonej normie prawnej,
- g. Nie może wynikać z innych interesów (nie może być pochodny).

Legitymacja procesowa – jest związana z uprawnieniem określonego podmiotu do żądania wszczęcia postępowania – legitymacja procesowa czynna – lub uczestnictwa w tym postępowaniu jako strona – legitymacja procesowa bierna – ze względu na dysponowanie interesem lub obowiązkiem prawnym.

Istnieją dwie podstawowe koncepcje legitymacji procesowej:

- a. Subiektywna
- b. Obiektywna

KONCEPCJE TEORETYCZNE POJĘCIA STRONY A KONCEPCJA NORMATYWNA

W doktrynie wyróżnia się dwie koncepcje określenia pojęcia strony.

Koncepcja subiektywna stoi na stanowisku że stroną jest każdy, kto twierdzi, a zatem jest subiektywnie przekonany, że postępowanie dotyczy jego interesu prawnego. Każdy podmiot wnoszący żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego automatycznie staje się stroną postępowania. O tym czy istnieje interes prawny organ może orzec dopiero po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego. Istnienie interesu jest badane dopiero w toku postępowania. Stosunek procesowy między jednostką a organem może postawać niezależnie od treści przepisów prawa materialnego.

Koncepcja obiektywna – charakteryzuje się tym, że ocena czy konkretny podmiot ma interes prawny w postępowaniu administracyjnym powinna zostać dokonana przez organ administracji publicznej przed wszczęciem postępowania administracyjnego. Podmiot, który składa żądanie wszczęcia postępowania powinien wskazać istnienie interesu prawnego.

Art. 61a wprowadzają instytucje postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wskazał wyraźnie na koncepcję obiektywną stron. Wszczęcie postępowania administracyjnego jest uzależnione od wcześniejszej oceny, czy podmiot występujący z żądaniem posiada legitymację procesową do wystąpienia w charakterze strony.

STRONA POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

Przepis art. 28 KPA składa się z **dwóch odrębnych norm**, które znajdują zastosowanie niezależnie od siebie. Natomiast zastosowanie każdej z nich prowadzi do takiego samego celu jakim jest rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy indywidualnej w drodze decyzji administracyjnej.

Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Pierwsza z norm daje podstawę do wezwania do udziału w postępowaniu, a w drugim przypadku – w dacie wniesienia żądania przez stronę do organu następuje wszczęcie postępowania.

PRZESŁANKI ZASTOSOWANIA NORMY I

- A. Prawo materialne wskazuje, że określony organ jest właściwy w sprawie.
- B. Sprawa, w której organ ten jest właściwy, może być załatwiona w drodze decyzji (z dopuszczeniem ugody).
- C. Istnieją podmioty mające w ocenie organu interes prawny.

PRZESŁANKI ZASTOSOWANIA NORMY II

- A. Istnieje podmiot uznający się za legitymowany do wystąpienia w postępowaniu
- B. Jest to podmiot, który we własnej ocenie posiada interes prawny
- C. Podmiot ten dokonuje czynności procesowej przez wniesienie do organu uznanego za właściwy, żądania wszczęcia postępowania w jego indywidualnej sprawie.

ZDOLNOŚĆ ADMINISTRACYJNOPRAWNA

Zdolność administracyjnoprawna **oznacza zdolność do uczestniczenia w postępowaniu administracyjnym w charakterze strony. Jest to zdolność do bycia podmiotem praw i obowiązków, o których organ rozstrzyga w drodze decyzji administracyjnej.**

Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych strony ustala się na podstawie przepisów prawa cywilne, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 29 k.p.a. **stronami mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne – również jednostki nieposiadające osobowości prawnej.**

Posiadanie osobowości prawnej nie jest koniecznym warunkiem dla uzyskania przez jednostkę organizacyjną statusu strony postępowania administracyjnego. Podmiotami, które mają zdolność administracyjnoprawną, mimo nieposiadania osobowości prawnej na mocy przepisów szczególnych są:

- Spółki osobowe prawa handlowego,
- Spółki kapitałowe w organizacji,
- Wspólnoty mieszkaniowe.

ZDOLNOŚĆ ADMINISTRACYJNOPROCESOWA

Jest to zdolność do nabywania praw i zaciągania zobowiązań własnym działaniem i we własnym imieniu.

W przypadku osób fizycznych zdolność administracyjnoprocesowa jest stopniowalna na:

- Pełną zdolność do czynności prawnych,
- Ograniczoną zdolność do czynności prawnych,
- Brak zdolności do czynności prawnych.

Osoby fizyczne nieposiadające zdolności do czynności prawnych działają przez ustawowych przedstawicieli. Strony niebędące osobami fizycznymi działają przez swych ustawowych lub statutowych przedstawicieli.

Osoby prawne oraz inne jednostki organizacyjne jeżeli przysługuje im zdolność administracyjnoprawna zawsze będą mieć zdolność procesową.

Dla ubezwłasnowolnionych całkowicie sąd ustanawia opiekuna, a dla ubezwłasnowolnionych częściowo kuratora.

PODMIOTY NA PRAWACH STRONY

Podmioty na prawach strony nie są stronami w toczącym się postępowaniu, gdyż postępowanie nie toczy się w ich własnej sprawie administracyjnej. Ich uczestnictwo nie jest oparte na kryterium interesu prawnego lub obowiązku. Podmiotom tym przysługują prawa procesowe natomiast nie przysługują prawa wynikające z norm prawa materialnego ani nie mogą one rozporządzać takimi prawami.

ORGANIZACJA SPOŁECZNA

Przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego po przez organizacje **społeczną rozumieją organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne. Zdefiniowanie organizacji społecznej w przepisach k.p.a. ma charakter otwarty i niepełny.**

Można przyjąć, że organizacja społeczna jest zręczeniem osób fizycznych lub prawnych o trwałym celu o charakterze politycznym, społecznym, gospodarczym, kulturalnym funkcjonującą poza strukturą aparatu państwowego.

Organizacja społeczna w postępowaniu administracyjnym może:

1. Żądać wszczęcia postępowania,
2. Żądać wszczęcia postępowania oraz dopuszczenia do udziału w nim,
3. Żądać dopuszczenia do udziału w postępowaniu.

Organ administracji publicznej wszczynając postępowanie w sprawie dotyczące innej osoby, zawiadamia o tym organizację społeczną, jeżeli uzna, że może być ona zainteresowana udziałem w postępowaniu ze względu na cele statutowe, gdy przemawia za tym interes społeczny.

Jeżeli organ administracji publicznej uzna żądanie organizacji społecznej wydaje postanowienie:

- wszczęciu postępowania i dopuszczenia jej do postępowania albo tylko
- o dopuszczeniu do udziału w postępowaniu.

Jeżeli żądanie organizacji społecznej nie jest uzasadnione, organ wydaje postanowienie odmowne o:

- odmowie wszczęcia postępowania na żądanie organizacji społecznej,
- odmowie dopuszczenia organizacji do udziału w postępowaniu.

Na postanowienie **służy zażalenie, a po jego wyczerpaniu skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Zażalenie może być wniesione przez stronę postępowania, organizację społeczną i innych uczestników postępowania.**

Uwzględniając żądanie organizacji społecznej, organ administracji publicznej wszczyna postępowanie administracyjne **z urzędu**.

Uznanie żądania wszczęcia postępowania za uzasadnione wymaga łącznego wystąpienia dwóch przesłanek:

- Żądanie jest uzasadnione celami statutowymi organizacji społecznej,
- Przemawia za tym interes społeczny.

Jeżeli organizacja społeczna **nie uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, może ona przedstawić wyrażony w uchwale lub oświadczeniu pogląd przez organ statutowy.**

PROKURATOR

Prokuratorowi przysługują następujące uprawnienia:

- I. Prawo zwrócenia się do właściwego organu administracji publicznej z żądaniem wszczęcia postępowania w sprawie indywidualnej w celu usunięcia stanu niezgodnego z prawem,
- II. Prawo udziału w każdym stadium postępowania w celu zapewnienia, aby postępowanie i rozstrzygnięcie sprawy było zgodne z prawem,
- III. Prawo wniesienia sprzeciwu od decyzji ostatecznej.

Prokurator może żądać wszczęcia postępowania w każdej sprawie indywidualnej, w której postępowanie **może zostać wszczęte z urzędu**. Zwrócenie się prokuratora o wszczęcie postępowania **ma dla organu charakter wiążący**. Postępowanie wszczęte na skutek wniosku prokuratora jest postępowaniem, które tyczyć będzie **się z urzędu**. Prokurator może uczestniczyć w postępowaniu zarówno w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, jak i wszczętym z urzędu. Może uczestniczyć w postępowaniu zarówno w trybie głównym jaki i nadzwyczajnym.

Na organie administracji publicznej ciąży obowiązek zawiadomienia prokuratora o wszczęciu postępowania oraz o toczącym się postępowaniu w każdym przypadku, gdy uzna on udział prokuratora w postępowaniu za potrzebny. Prokuratorowi przysługują prawa procesowego.

SPRZECIW PROKURATORA

Prokurator może wnieść sprzeciw od **decyzji ostatecznej, jeżeli przepisy k.p.a. lub przepisy szczególne przewidują wznowienie postępowania, stwierdzenie nieważności decyzji albo jej uchylenie lub zmianę.**

Prokurator wnosi sprzeciw do organu właściwego do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany. Sprzeciw od decyzji wydanej przez ministra może wnieść jedynie Prokurator Generalny.

Wniesienie sprzeciwu przez prokuratora nakłada na właściwy organ obowiązek wszczęcia postępowania z urzędu. Odmowa wszczęcia postępowania jest rażącym naruszeniem prawa.

Kodeks postępowania administracyjnego wyznacza organowi administracji publicznej termin do rozpatrzenia i załatwienia sprzeciwu. **Termin ten wynosi trzydzieści dni i jest liczony od dnia wniesienia sprzeciwu. Niezałatwienie sprzeciwu w terminie skutkuje powstaniem obowiązku sygnalizacji. Organ, do którego wniesiono sprzeciw jest zobowiązany zawiadomić prokuratora oraz strony postępowania o załatwieniu sprzeciwu, podając przyczynę zwłoki oraz wskazując nowy termin załatwienia sprawy.**

Prokurator może wnieść na decyzję ostateczną również skargę do sądu administracyjnego. Prokurator, który wniósł skargę na decyzję organu nie może z tych samych powodów wnieść sprzeciwu.

UCZESTNICY POSTĘPOWANIA

Są to osoby fizyczne, prawne lub inne jednostki organizacyjne, które w sprawie nie mają interesu chronionego przez prawo, lecz są zainteresowane daną sprawą z uwagi na ich interes faktyczny lub ze względu na udział w niektórych czynnościach postępowania.

Osoby zainteresowane – są to podmioty, które mają interes faktyczny w postępowaniu. **Ochrona interesów faktycznych jest realizowana w postępowaniu skargowo – wnioskowym.**

Osoba zainteresowana może wystąpić bezpośrednio w postępowaniu administracyjnym tylko w razie przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w formie rozprawy.

Podmiotami zainteresowanymi postępowaniem ze względu na udział w niektórych czynnościach postępowania są:

- Świadkowie,
- Biegli,
- Osoby trzecie wezwane do przedstawiona przedmiotu oględzin.

Kodeks nie przyznaje tym podmiotom pełni praw procesowych, a jedynie określone uprawnienia.

WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA PODATKOWEGO

WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

Art. 61. Wszczęcie postępowania administracyjnego.

§ 1. Postępowanie administracyjne wszczyna się **na żądanie strony lub z urzędu**.

§ 2. Organ administracji publicznej może ze **względu na szczególnie ważny interes strony wszcząć z urzędu postępowanie także w sprawie, w której przepis prawa wymaga wniosku strony. Organ obowiązany jest uzyskać na to zgodę strony w toku postępowania, a w razie nieuzyskania zgody - postępowanie umorzyć.**

§ 3. **Data wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej.**

§ 3a. **Data wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione drogą elektroniczną jest dzień wprowadzenia żądania do systemu teleinformatycznego organu administracji publicznej.**

§ 4. O wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron **należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie.**

Art. 61a. [Odmowa wszczęcia postępowania]

§ 1. Gdy żądanie zostało wniesione przez **osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.**

§ 2. Na postanowienie służy zażalenie.

Postępowanie administracyjne wszczyna się **na żądanie strony lub z urzędu**. Takie ukształtowanie sposób wszczęcia postępowania administracyjnego stanowi kompromis między zasadą oficjalności a zasadą skargowości.

Czy postępowanie wszczyna się na wniosek czy z urzędu określają przepisy prawa materialnego, natomiast jeżeli tego nie robią to przyjmuje się, że inicjatywa wszczęcia postępowania należy do organu administracji publicznej, gdy celem postępowania jest nałożenie na stronę obowiązków, ograniczenie lub cofnięcie uprawnień. Natomiast postępowania wszczyna się na wniosek strony, gdy chodzi o ustalenie sytuacji prawnej jednostki w zakresie jej interesu prawnego (przyznanie uprawnienia).

Wszczęcie postępowania administracyjnego skutkuje powstaniem stanu zawisłości w sprawie oraz powstanie stosunku proceduralnoprawnego łączącego organ, strony i uczestników postępowania. Od momentu wszczęcia postępowania administracyjnego rozpoczyna się bieg terminu załatwienia sprawy. Można mówić o wszczęciu postępowania osobno w przypadku I i II instancji i w trybach nadzwyczajnych dlatego, że każde z tych postępowań ma swój początek i koniec. Postępowanie w I – instancji trwa od momentu wszczęcia postępowania do momentu doręczenia lub ogłoszenia decyzji organu I – instancji. Postępowanie w II – instancji trwa od momentu złożenia odwołania do momentu doręczenia lub ogłoszenia decyzji ostatecznej.

Przesłanki wszczęcia postępowania administracyjnego:

1. Sprawa musi mieć charakter administracyjny,
2. Żądanie musi być wniesione do właściwego organu,
3. Postępowanie w tej sprawie nie może być w toku,
4. Nie może być wydana już decyzja w tej sprawie,
5. Żądanie nie może być wniesione po upływie terminu materialnoprawnego.

Stadium wszczęcia postępowania obejmuje następujące czynności:

1. Wniesienie podania o wszczęcie postępowania lub podjęcie czynności przez organ z urzędu,
2. **Kontrola wniesionego podania,**
3. Ewentualne wezwanie Autora do uzupełnienia braków w treści podania,
4. Ewentualne wezwanie Autora do uiszczenia należności z tytułu opłat i kosztów,
5. **Ewentualne pozostawienie podania bez rozpoznania** (art. 64 k.p.a.),
 - § 1. Jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, podanie pozostawia się bez rozpoznania.
 - § 2. Jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.
6. **Ewentualny zwrot podania** (art. 261 § 2 k.p.a.),
 - § 1. Jeżeli strona nie wpłaciła należności tytułem opłat i kosztów postępowania, które zgodnie z przepisami powinny być uiszczone z góry, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie wyznaczy jej termin do wniesienia tych należności. Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni, a dłuższy niż czternaście dni.
 - § 2. Jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana.
 - § 3. Na postanowienie w sprawie zwrotu podania służy zażalenie.
 - § 4. Organ powinien jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia należności:

- 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy społeczne lub wzgląd na ważny interes strony;
- 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin zawity;
- 3) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą.
7. Ewentualna odmowa wszczęcia postępowania,
8. Ocena przez organ własnej zdolności do prowadzenia postępowania,
9. Ewentualne przekazanie podania do właściwego organu i zawiadomienie o tym wnoszącego,
10. Zawiadomienie osób będących stronami o wszczęciu postępowania (art. 61 § 4 k.p.a.),
11. Ewentualne zawiadomienie prokuratora o wszczęciu postępowania (art. 183 § 2 k.p.a.),
12. Ewentualne zawiadomienie organizacji społecznej (art. 31 § 4 k.p.a.).

Postępowania administracyjne może zostać skutecznie wszczęte na wniosek jeżeli składa go podmiot mający interes prawny. Organ nie może wszczynać postępowania na wniosek dowolnego podmiotu.

PROKURATOR / ORGANIZACJA SPOŁECZNA – mogą żądać wszczęcia postępowania jedynie w takich sprawach, w których przepisy prawa materialnego przewidują wszczęcie postępowania z urzędu.

RZECZNIK PRAW DZIECKA / RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH – mogą żądać wszczęcia postępowania jedynie w takich sprawach w których postępowanie uruchamiane jest co do zasady na wniosek.

Wszczęcie postępowania administracyjnego z urzędu następuje w następujących sytuacjach:

- I. Z własnej inicjatywy organu administracji publicznej,
- II. Wskutek żądania wszczęcia postępowania wniesionego przez podmiot na prawach strony,
- III. W wyniku skargi powszechnej wniesionej przez osobę trzecią
- IV. W wyniku wniosku podmiotu uprawnionego do inicjowania postępowania na podstawie przepisów szczególnych.

Organ administracji publicznej ze względu na szczególnie ważny interes społeczny może wszcząć postępowanie w przypadkach w których przepis prawa wymaga wniosku strony. Organ obowiązany jest uzyskać zgodę strony w toku postępowania, a w razie jej braku – postępowanie umorzyć. Strona powinna wyrazić zgodę w sposób jednoznaczny, zrozumiały i wyraźny.

Data wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej.

Data wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione drogą elektroniczną jest dzień wprowadzenia żądania do systemu teleinformatycznego organu administracji publicznej.

Kodeks postępowania administracyjnego nie określa daty wszczęcia postępowania administracyjnego z urzędu. W orzecznictwie sądowym przyjęło się, że jest to data podjęcia przez organ pierwszej czynności w sprawie. Jest to zazwyczaj czynność urzędowa – doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania.

O wszczęciu postępowania na żądanie jednostki lub z urzędu należy zawiadomić wszystkie podmioty będące stronami w sprawie. Przedmiotem zawiadomienia o wszczęciu postępowania jest informacja o wszczęciu postępowania ze wskazaniem jego przedmiotu, sposób i daty wszczęcia.

Naruszenie obowiązku zawiadomienia strony o wszczęciu postępowania może prowadzić nie tylko do uchylenia decyzji w wyniku odwołania lub uchylenia przez sąd administracyjny ale również może stanowić podstawę do wznowienia postępowania w oparciu o przesłankę z art. 145 § 1 pkt 4 kpa.

Kodeks postępowania administracyjnego nie określa formy wszczęcia postępowania. Organ administracji publicznej nie wydaje odrębnego aktu administracyjnego wszczęcia postępowania przed organem pierwszej instancji oraz przed organem odwoławczym. Istnieją jednak dwa wyjątki:

- a. Zgodnie z art. 31 § 2 organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania z urzędu, uznając za uzasadnione żądanie wszczęcia postępowania zgłoszone przez organizację społeczną.
- b. Zgodnie z art. 149 § 1 wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia, które jest zaskarżalne zażaleniem.

Organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, gdy zostaną spełnione łącznie następujące przesłanki:

- a. Żądanie wszczęcia postępowania zostało wniesione do organu administracji publicznej,
- b. Żądanie zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną postępowania lub postępowanie nie może być wszczęte z innych uzasadnionych przyczyn.

Konieczność wstępnego badania i orzekania w drodze postanowienia przez organ, czy osoba wnosząca żądanie jest stroną postępowania stanowi element obiektywnej koncepcji legitymacji procesowej.

KONTROLA PODANIA O WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

Kontrola podania obejmuje dwie zasadnicze kwestie:

- a. Kontrolę spełnienia wymagań co do treści podania,
- b. Kontrolę mającą na celu ustalenie, czy organ, do którego wniesiono podanie jest właściwy do jego rozpoznania.

W podaniu mogą wystąpić dwa rodzaje braków:

- a. Brak oznaczenia adresu
- b. Brak innych wymagań formalnych podania

Braki w podaniu możemy podzielić na usuwalne i nieusuwalne. Z brakiem nieusuwalnym mamy do czynienia wtedy, gdy w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wtedy podanie pozostawia się bez rozpoznania.

W przypadku innych braków, gdy podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Organ administracji publicznej z urzędu zobligowany jest do przestrzegania swej właściwości. Organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw podlegających załatwieniu przez różne organy, organ do którego wniesiono podanie uczyni przedmiotem rozpoznania sprawy należące do jego właściwości. Jednocześnie zawiadomi wnoszącego podanie, że w innych sprawach powinien wnieść odrębne podanie do właściwego organu.

PODANIE

Przy wnoszeniu podań obowiązuje zasada ograniczonego formalizmu – tzn., że strona ma swobodę w wyborze formy wniesienia podania. Swobodę tę zapewnia szeroki katalog dopuszczalnych form wniesienia podania. Ograniczenie wynika zaś stąd, że dla osiągnięcia skutku wniesienia podania ustawodawca nakazuje zachowanie jednej z form wskazanych w przepisie. Wybór form wniesienia podania stanowi katalog szeroki, lecz zamknięty. Ograniczony formalizm przejawia się również w wymogach co do treści podania.

SPOSÓB WNOSZENIA PODANIA

Podanie:

- żądania,
- wyjaśnienia,
- odwołania,
- zażalenie - **mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej.**

TREŚĆ PODANIA

Podanie powinno zawierać **co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych.** Podanie wniesione pisemnie albo ustnie do protokołu powinno być podpisane przez wnoszącego, a protokół ponadto przez pracownika, który go sporządził. Gdy podanie wnosi osoba, która nie może lub nie umie złożyć podpisu, podanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu.

PODANIE W FORMIE ELEKTRONICZNEJ

Podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno:

- 1) być uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) zawierać dane w ustalonym formacie, zawartym we wzorze podania określonym w odrębnych przepisach, jeżeli te przepisy nakazują wnoszenie podań według określonego wzoru;
- 3) zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie.

POTWIERDZENIE WNIESIENIA PODANIA

Organ administracji publicznej jest obowiązany potwierdzić wniesienie podania, jeżeli wnoszący tego zażąda. W przypadku wniesienia podania w formie dokumentu elektronicznego organ jest obowiązany potwierdzić wniesienie podania przez doręczenie urzędowego poświadczenia odbioru na wskazany przez wnoszącego adres elektroniczny.

BRAKI FORMALNE PODANIA

Jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, **podanie pozostawia się bez rozpoznania.**

Jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, **należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.**

ZŁOŻENIA PODANIA A WŁAŚCIWOŚĆ ORGANU

Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, **niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie. Podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem przepisane go terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.**

Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw podlegających załatwieniu przez różne organy, organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, uczyni przedmiotem rozpoznania sprawy należące do jego właściwości. Równocześnie zawiadomi wnoszącego podanie, że w sprawach innych powinien wnieść odrębne podanie do właściwego organu.

Jeżeli podanie wniesiono do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie danych podania, albo gdy z podania wynika, że właściwym w sprawie jest sąd powszechny, organ, do którego podanie wniesiono, zwraca je wnoszącemu. Zwrot podania następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Organ nie może jednak zwrócić podania z tej przyczyny, że właściwym w sprawie jest sąd powszechny, jeżeli w tej sprawie sąd uznał się już za niewłaściwy.